

РЕШЕНИЕ

№ 701

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10488** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.250 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Х. Н. П. от [населено място],срещу Заповед рег.№1243/12.09.2013 година на Директор на Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“,с която последният на основание чл.224,ал.2,т.1 и 4,чл.226,ал.1,т.6 от ППЗМВР е наложил дисциплинарно наказание” Уволнение” на Х. Н. П.- старши пожарникар и прекратил служебното правоотношение.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед. Твърди се, че не е извършил посоченото престъпление,което се твърди изцяло на предположения, които са недоказани към датата на издаване на заповедта. Посочва се още, че не е извършил нарушение на Етичния кодекс, с което да е уронил престижа на службата и установената от дисциплинарно – наказващия орган фактическа обстановка се базира изцяло на недоказани обстоятелства и разминаване във фактите във справката. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание,оспорващият Х. Н. П.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И.,редовно упълномощен.,

Ответникът по оспорването- -Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“, редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Р., редовно упълномощена, която

оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства/ неоспорени от страните/, е видно, че със Запове, рег. № 596/17.11.2008 на Директор СДВР ,оспорващият П. е назначен на длъжност- пожарникар в 01РСПЗБЗН и му е присъдена категория Е.

На 19.06.2013 година, лицето Б. И. П. депозирала заявление до Началника на 07 РУП при СДВР, с което поискала съдействие да се установи лицето, което на 19.06.2013 година в [населено място], ж.к „М.“ до бл.422 е дръпнало от врата и златен ланец около 10 грама и качвайки се в бял бус, се е оттеглило в посока блок Ф.,[жк].

След получаване на заявлението, до Началника на 07 РУП при СДВР е депозирана Докладна записка, в която е посочено, че пострадалата П. може да разпознае лицето.

След разпит на още свидетели, даващи информация за буса и за регистрационния му номер, на 19.06.2013 година оспорващият П. е задържан за срок от 24 часа със Заповед за задържане на лице, рег. № 019/19.06.2013 година, в 16 часа в поделение за временно задържане в 07 РУП при СДВР.

На същата дата, е извършен личен обиск на оспорващия, при който са намерени вещи, подробно описани в Протокол за доброволно предаване.

На същата дата е разпитано и пострадалото лице Б. П., като показанията са и обективирани в Протокол за разпит на свидетел, приложен по делото, в който пострадалото лице е дало подробно изложение на случилото се по време на нападението и е посочила, че ако види мъжа, ще го разпознае.

На 20.06.2013 година, лицето Б. П. извършила разпознаване на лицето, което е я нападнало, при което тя посочила, че лицето под №2 – Х. Н. П. е я нападнал и е отнел златния ланец.

На същата дата е извършено и разпознаване от страна на лицето А. А., - свидетел на качването на оспорващия в буса му, при което разпознаващият посочил, лицето под №3/ Х. Н. П. е ограбило жената и след това се качило в буса с посочени от него номера.

На 25.06.2013 година, Началник СУПБЗН, депозирал Предложение до Директор ГД“ПБЗН“, за образуване на дисциплинарно производство срещу пожарникар Х. Н. П., в което предложението подробно е описано в какво се изразяват действията на П..

Със Заповед, рег. № 960 от 02.07.2013 година, Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ образувал дисциплинарно производство срещу пожарникар Х. Н. П., временно отстранил от длъжност П., определил за дисциплинарно разследващ орган, който да проведе дисциплинарно производство срещу оспорващия – комисар Г. Н. П.- Началник 01 РСПБЗН, посочил, че дисциплинарно-разследващият орган следва да запознае служителя срещу подпис със заповедта и определил срок за изготвяне на становище относно реализиране на дисциплинарната отговорност на служителя до 25.07.2013 година.

Със заповедта за образуване на дисциплинарно производство, оспорващият е запознат лично срещу подпис на 03.07.2013 година/ видно от разписката, неразделна част от заповедта, приложена на лист 10 от делото/.

На 16.07.2013 година до оспорващия е отправена Покана за даване на писмени

обяснения във връзка с извършеното дисциплинарно нарушение на т.4,т.7 т.8 от Етичния кодекс/ подробно посочено в поканата/, като му е даден срок до 19.07.2013 година да депозира своите обяснение.

Поканата е връчена лично срещу подпис на П. на 17.07.2013 година/ видно от разписката, приложена на лист 33 от делото/.

На 19.07.2013 година, оспорващият депозирал своите писмени обяснения по повод извършеното от него дисциплинарно нарушение до Директор ГД“ПБЗН“.

На 22.07.2013 година,дисциплинарно- разследващият орган депозирал Предложение до Директор на ГД“ПБЗН“, в което обосновал необходимостта от удължаване на срока на образуваното дисциплинарно производство срещу пожарник Х. Н. П. до 23.08.2013година.

Със Заповед , рег. № 10-63/29.07.2013 година, Директор ГД“ПБЗН“ удължил срока за разследване на дисциплинарното производство срещу държавния служител-пожарник Х. Н. П., считано от 25.07.2013 година до 23.08.2013 година..

П. е запознат лично срещу подпис със заповедта за удължаване на срока на 31.07.2013 година в 13.30 часа.

На 21.08.2013 година, до Директор ГД“ПБЗН“ е депозирана Обобщена Справка относно приключило дисциплинарно производство срещу държавния служител-старши пожарник Х. Н. П., с която е предложено на П. да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност и да му бъде наложено дисциплинарно наказание – Уволнение.

На 20.08.2013 година, до оспорващия е отправена Покана за запознаване с Обобщената справка, изготвена от дисциплинарно- разследващ орган, на 21.08.2013 година, като П. се е запознал с Поканата на 20.08.2013 година.

На 21.08.2013 година, П. се е запознал с Обобщената справка и посочил, че не е съгласен с гореизложеното и ще даде писмено възражение

На 22.08.2013 година,П. депозирал писмено възражение срещу изготвената Обобщена Справка, в което посочил, че към дата 22.08.2013 година в 13 часа няма излязло в сила съдебно решение и няма основание въз основа, на което да му бъде наложено дисциплинарно наказание- Уволнение.

На 23.08.2013 година,дисциплинарно-разследващият орган изготвил Становище относно приключило дисциплинарно производство срещу държавния служител П., към което са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното разследване доказателства,и е посочено,че следва да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на П. за извършено дисциплинарно нарушение.

На същата дата, дисциплинарно разследващият орган депозирал Докладна записка до дисциплинарно-наказващия орган, с която са изпратени всички материали,по приключилото дисциплинарно разследване срещу оспорващия.

Докладната записка е входирана при дисциплинарно- наказващия орган на 26.08.2013 година.

На 12.09.2013 година,ответникът по оспорването издал оспорената Заповед, рег. № 1243, с която наложил на оспорващия дисциплинарно наказание- Уволнение и прекратил служебното му правоотношение.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 07.10.2013 година в 09 часа.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства,заверено копие на личното кадрово дело на

оспорващия, както и доказателства, че лицето Н. Н. заема длъжността Директор Главна Дирекция "ПБЗН".

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед, рег. №1243/12.09.2013 година на Директор Главна Дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението", представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за редовно действие на административните актове. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл.228, т.2 от ЗМВР орган - това е Директор Главна Дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението", който безспорно по силата на чл.186 от ЗМВР е орган по назначаването, респективно дисциплинарно-наказващ орган и то към момента на издаване на заповедта по отношение на служителите от категория Г, Д и Е - какъвто е процесният случай - оспорващият има категория Е. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето Н. Н. заема длъжността Директор ГД "Пожарна безопасност и защита на населението" от 30.12.2010 година и към момента продължава да заема тази длъжност.

Спазени са изискванията за форма. Заповедта съдържа предвидените в чл.246 от ППЗМВР задължителни реквизити - извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

При издаването на заповедта са спазени процесуално-правните и материално-правните разпоредби и ЗМВР и ППЗМВР.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 221 от ППЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното изпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъществено деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя.

В настоящия случай, събраните по делото доказателства, сочат, че при наличие на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина в съответствие с разпоредбата на чл.230, ал.1 ЗМВР, Директорът на ГД "ПБЗН" на 02.07.2013 издал Заповед №960 за образуване на дисциплинарно производство срещу оспорващия, открил дисциплинарно дело, определил дисциплинарно разследващия

орган в съответствие с разпоредбата на чл.239,ал.2 ППЗМВР.Изпълнена е процедурата, регламентирана в чл. 229, ал. 1 от ЗМВР и чл. 243 от ППЗМВР. Служителят е запознат срещу подпис както със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, разяснена му е възможността да дава обяснения (което впоследствие е упражнил),да представя доказателства и да бъде подпомаган в защитата си от друг служител на МВР.Оспорващият е запознат лично срещу подпис не само със заповедта за образуване на дисциплинарното производство,но и с всички извършени действия по дисциплинарното разследване, упражнил е правото си да дава обяснения. Дисциплинарно-разследващият орган е изготвил Становище относно наличието на предпоставки за реализиране на дисциплинарната отговорност на П., резултатите от разследването са обективирани в Обобщена справка от 21.08.2013 година,а оспорващият П. е запознат с нея лично срещу подпис,след като е бил официално поканен/призован/ и то на същата дата. В тази насока, абсолютно голословно е твърдението на оспорващия, че не е взел участие в производството и не е дал обяснения.

Дисциплинарно разследващото производство е приключило в сроковете по чл.244 от ППЗМВР-от образуването му-02.07.2013 година до 23.08.2013 година, като срокът е съответно продължен с още един месец и то с нарочна заповед на дисциплинарно-наказващия орган.Наред с това,дисциплинарно разследващият орган е депозирал и писмено становище до Директора на ГД“ПБЗН“ с мнение за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя и то на 23.08..2013 година,в определения срок за приключване на дисциплинарното производство-Дисциплинарното дело е докладвано на Директор на ГД“Пожарна безопасност и защита на населението.

След получаване и анализиране на събраните в хода на дисциплинарното разследване доказателства,обосновано дисциплинарно-наказващият орган е приел,че оспорващият П. е извършил визираното в заповедта тежко нарушение на служебната дисциплина,като на 19.06.2013 година в 09.30 часа е извършил противозаконно отнемане на златно колие от врата на гражданката Б. И. П., за което е образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл.198 от НК- грабеж.С тези свои действия, безспорно е, че държавният служител е нарушил норми от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и сочещи, че държавният служител съобразява законността на действията,които възнамерява да предприеме- т.5 от Кодекса, да спазва стриктно закона, да допринася за гарантирането на правата и свободите на гражданите, за авторитета на институциите в РБ, да опазва сигурността и обществения ред и защитата на гражданите и тяхното имущество, да пази доброто име на институцията, която представлява-т.,7, държавният служител следва да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си , т.18-държавният служител оказва помощ на всяко лице в опасност, като в зависимост от възможностите си, съдейства за предотвратяване или пресичане на прояви, нарушаващи обществения ред,защитава от посегателства, т.77 -да зачита правото на живот на всеки човек, като използва физическа сила, помощни средства или оръжие само в предвидените от закона случаи и предели.

Д. на оспорващия,че не е извършил визираното в заповедта нарушение, остана недоказан и не се базира на събраните по делото-доказателства,тъй като всички събрани в хода на дисциплинарно разследващото производство доказателства, сочат на друго-на грабеж/ което е престъпление против личността, и съчетава в себе си

кражба и принуда върху личността/ на вещи, собственост на пострадало лице. Нещо повече дори – налице е разпознаване не само на пострадалото лице- Б. П., но на свидетеля А., сочещ , че именно Х. П. е бягал от мястото на произшествието и се качил в бус Ф.. Нещо повече дори, налице е признание от страна на оспорващия – лист 62 и 63 от делото, че посочената и намерена у него сума от 260 лева е от зложна къща в [населено място] и от залагането на златния ланец, и същата сума следва да бъде върната на пострадалата жена. Наред с това, твърдението за неизвършване на нарушението остана недоказано и е плод само и единствено на защитната теза на оспорващия, като влиза и в остро противоречие със дадените от П. обяснения/ по- скоро отразеното в Протокола за доброволно предаване на вещи, цитиран по- горе/и със събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства. От всички доказателства по делото е безспорно установено ,че оспорващият П. вместо да спазва законите, сам е извършил дисциплинарно нарушение- извършил е грабеж от лицето Б. П.- нападнал я е, свалил/ издърпал/ от врата и златен ланец, който впоследствие е заложил в зложна къща в [населено място], същото колие е предадено от собственика на зложната къща, П. сам е посочил ,че сумата от 260 лева, която е получил от златния ланец ,следва да бъде върната на жената, която е пострадала, и за което срещу него е образувано досъдебно производство за престъпление по чл.198 от НК- грабеж. Ако в действителност той не бе осъществил грабежа, то на първо място ,няма как лицето – Б. П. да го разпознае/ за което по делото свидетелства Протокол за разпознаване на лица от 20.06.2013 година.На второ място,няма да бъде разпознат и от свидетеля А./ който също го е разпознал и е дал подробни обяснение за неговото поведение, за дрехите ,с които е облечен и за буса ,който е управлявал, като впоследствие е доказано ,че именно П. е управлявал въпросния бус.На трето място, немаше да им признание ,че получените пари от 260 лева са от залога на златния ланец и следва да се върнат на пострадалата жена. Нещо повече дори- за извършеното дисциплинарно нарушение и с цел прикриване на същото ,оспорващият е махнал регистрационните табели на буса ,който е управлявал , и то с цел да прикрие следите си от извършеното деяние.Едва след като е задържан, оспорващият доброволно е предал парите и е посочил, че следва да бъдат върнати същите на пострадалата жена за златния ланец/ получени от него от зложната къща в [населено място]. Безспорно е, че с тези си свои действия, оспорващият е нарушил разпоредби на Етичния кодекс, забраняващи такова поведение. Последното несъмнено уронва и престижа на МВР,след като именно негов служител не пази доброто име на институцията и използва служебното си положение,и правомощия за лично облагодетелстване, като извършва престъпления и то против личността, използва физическа сила/ принуда/, за да отнема златни вещи от лица, вместо да оказва помощ на лица ,пострадали при престъпления и сам върши такива, сам извършва посегателства върху личността и собствеността на гражданите, не зачита правото на живот и собственост.По този начин, оспорващият не дава и личен пример с поведението си/предвид обстоятелството,че неговото поведение и действия са станали достояние на граждански лица и на органите на съдебната власт.Към момента на извършване на деянието,оспорващият е бил запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и то лично срещу подпис/ лист 186 от делото, установяващ,че на дата 18.06.2008 година ,оспорващият провел тест за степента на познаване на Етичния кодекс и му е дадена оценка- Добър, като и с последващите изменения и допълнения в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР./ на гърба на лист 189 от делото,удостоверяващ,че на дата 16.03.2011 година П. е запознат с последващите изменения и допълнения на Етичния кодекс, и за което е налице изричен негов подпис.. Нарушаването на

етичните правила за поведение, с което се уронва престижът на службата представлява тежко дисциплинарно нарушение. Това е така, защото полицейският служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а не сам да нарушава законите, респективно да създава впечатление за ненаказаност. Кражбата на вещи от пострадалото лице използването на сила за отнемането им, сочи за липсата на чувство за дълг и отговорност от страна на лица, чийто професионален дълг изисква да служат на обществото. Тъй като нарушението е допринесло за формиране на негативен морален облик на самото министерство, и е станало достояние не само на други граждани, на полицейски служители, но и на съдебната система, безспорно е, че то е уронило престижа на МВР.

След като нарушението е безспорно установено, както времето и мястото на извършването му, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарно наказващ орган - Директор ГД "ПБЗН" е ангажирал дисциплинарната отговорност на проданов. Наред с това, преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването е приел писмените обяснения на нарушителя, адресирани до него/по-скоро до дисциплинарно разследващия орган и то по повод на конкретното нарушение, преценил е събраните доказателства и действайки при условията на обвързана компетентност, наложил предвиденото в чл. 227, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарно наказание "Уволнение"/налагащо се задължително в случая на извършване на "друго тежко дисциплинарно нарушение" по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, конкретно изброени в чл. 230, ал. 2 от ППЗМВР - измежду които и деянията, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. При този вид наказание, дисциплинарно наказващият орган не е длъжен при определяне вида наказанието да взема предвид цялостното поведение на служителя, тежестта на нарушението и настъпилите последици, защото видът на наказанието е определено по силата на закона. От друга страна, в хипотезата на чл. 227, ал. 1, т. 1 - 10 от ЗМВР налагането на дисциплинарно уволнение е задължително, което означава, че дисциплинарно наказващият орган действа в условията на обвързана компетентност, изключваща преценката по чл. 229, ал. 2 от ЗМВР за налагане на друго по вид, респективно и по размер наказание.

Наказанието е наложено в сроковете, визирани в чл. 225 от ЗМВР - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, при съобразяване с обстоятелството, че нарушението се смята за открито, когато дисциплинарно-наказващият орган разполага с доказателства за виновността и отговорността на служителя, което в настоящия случай е станало на дата 26.08.2013 година, когато резултатите от разследването са входирани в при него и са му изпратени.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител - адвокат И., че няма влязло в сила съдебно решение, с което да е доказана вината му, защото обстоятелството, че срещу него е образувано и досъдебно производство, не може да доведе до извода, че дисциплинарно-наказващият орган следва да изчака влизане в сила на съдебно решение, с което да е признат за виновен по повдигнатото му обвинение. Това е така, защото дисциплинарната отговорност е самостоятелна и независима от наказателната, административно-наказателната и имуществената отговорност на служителя. Нещо повече дори в ЗМВР и в ППЗМВР няма никъде въздигнато задължение да се налага дисциплинарно наказание, едва след като има влязло в сила решение на съд по повдигнатото обвинение за извършено престъпление и едно деяние може да представлява както дисциплинарно нарушение, така и престъпление.

Наложеното наказание е и в съответствие с духа и целта на закона-да допринесе за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция.

В контекста на всичко изложено дотук,настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на П. е правилно ангажирана,което предполага от своя страна законосъобразност на оспорения административен акт и води до отхвърляне на оспорването срещу него.Прекратяването на служебното правоотношение е правна последица на извършеното уволнение.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Х. Н. П. от [населено място],срещу Заповед рег.№1243/12.09.2013 година на Директор на Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“,с която последният на основание чл.224,ал.2,т.1 и 4,чл.226,ал.1,т.6 от ППЗМВР е наложил дисциплинарно наказание” Уволнение” на Х. Н. П.- старши пожарникар и прекратил служебното правоотношение.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: